

OJDIPOV IN HAMLETOV. ZNAČA)

Tako Ojdip, kot tudi Hamlet sta ~~liko~~^{vsak} lik s posebnimi značilnimi lastnostmi, ki se včasih tudi naključno različnima obdobjema (antika in renesansa) prepletajo.

Začnemo lahko s tem, da je bil Ojdip izjemno pameten, kar lahko primerjamo tudi s Hamletovo brihtnostjo. Ojdipova pamet je vplivala na vse v mestu, na njegova sinova in predvsem na Antigono. Ojdipa so v Tebah vzljubili, saj jih je rešil Sfinge in njene uganke, ki je ~~ubila~~^{ubila} vsakega človeka, ki ni znal rešiti njene uganke. Lahko bi rekli, da ~~se s tem~~^{je s tem} rešil na stotine življenj, ki bi potencialno lahko umrle. Hamlet na drugi strani je pretkan, kot tudi brihten, saj je želel z napredno ~~psihologijo~~^{psihologijo} (beri ~~igro~~^{igro}) preveriti, če je njegov stric res ubil očeta, kakor mu je to duh povedal. To vpliva na strica direktno, saj če ga stric ne bi ubil, stric ne bi reagiral ob igri, ga tudi ne bi kasneje zabodel in posledično ubil. Posledno vpliva na celo mesto (saj je znano, da so ~~meščani~~^{meščani} navadno ~~nekako~~^{navadno} navezani na kralja) in na svojo mamo. Je pa res, da razum prevladujeta tako v antiki, kot tudi v renesansi. Hamlet se prav tako zaveda, da nima podpore, ~~zato~~^{zato} ve, da mora načrt izpeljati sam. Hamlet ni imel podpore kralja, katerega je želel ubiti, niti svoje mame, zato je ta načrt ~~*~~^{zadnja različica}. Tako Ojdip, kot tudi Hamlet sta ~~pravičn~~^{pravičn} Ojdip gre celo tako daleč, da kaznuje sebe za svoja dejanja, ko ubije kralja Laja, se poroči s svojo lastno mamo in naredi incest. To, da Ojdip kaznuje samega sebe, je znak visoke moralne odgovornosti, česar pa brez dvoma ne bi naredil vsak - Ojdip je namreč deloval za skupno korist,

tj. korist celotnega mesta (polis). Hamlet na drugi strani je tudi zelo pravičen, saj hoče za vsako ceno zadostiti pravici in vreči ~~dot~~ s prestola krivično okronanega kralja in svojega strica. Seveda je pri tem poskušal ubiti in vplesti v to zgodbo čim manj ljudi, kar bi lahko klicalo k renesančnem razumu, ampak hrati s tem ni želel vplesti preveč ljudi v ~~njegovo~~ ^{to} zgodbo, saj bi tako prenesel krivdo na mnogo več ljudi, česar pa noče. Hamletu je izjemno žal, ker je moral v to zgodbo ~~z~~ ^z vleči Ofelijo in ji je s tem povzročal muke in trpljenje.

Se era značitnost, ki pa ni ravna značajska, ampak se mi jo je vseeno zdelo omeniti, je ta, da sta oba ~~(nekako)~~ izdajalca in je tega tudi zavedata. Oba sta izdala svoji družini (umorila ~~se~~ ^{kralja} ~~se~~ ^{mami} sta posredno umrli), za kar jima je bilo žal, ~~tj.~~ sta pa značaju sočutna. Sicer je bilo Ojdiu mnogo bolj žal, glede na to, da je posledice trpel mnogo dlje, (saj ni umrl) kakor Hamlet. ~~ta značajska~~ lastnosti sočutnosti in samoobžalovanja vpliva predvsem na njuno čustveno stanje in nanje za razliko od drugih. ~~Taka sta~~ Tako Hamleta, še posebej pa Ojdiu, jaz kot tudi mnogi drugi liki (Antigona spoštuje Ojdiu izjemno spoštuje, saj ne bi kdorkoli imel tako visoke stopnje sočutnosti).

Za konec pa lahko rečem, da kljub temu, da sta oba ~~podobenosti~~ lika iz različnih obdobj, imata kar nekaj značajskih ~~podobenosti~~ ^(sicer več podobnosti po dejanju). Oba sta neverjetno sočutna, pravična in nariezadnje tudi pametna in visoko racionalna. ~~Se enkrat ponovito~~ ^{Se enkrat ponovito} ~~je povedano.~~

Premisliti, kdaj lahko povedi oblikuje tako, da se bo Hognul uporabi plepajiv, saj so podatki v njih bodisi odveč bodisi lahko postojni smiselni deli mlogi.

* moral nujna izpeljati sam, pri čemer bi posumili čim manj, kar mu je nekako uspelo, to so pa kaj posumili, se je pa delal samo neumnega, zblaznelega. Ojclip na drugi strani ni imel posebnih načrtov, so jih pa imeli bogovi. Hamlet je na tej strani res malo neumen, ker bi moral že vedeti, da božjim napovedm ni mogoče uiti, posledično bi moral verjetno iti nazaj domov k očimu, a bi se zgodba še vedno najverjetneje končala tragično. Hamlet ni želel ubiti svojega ~~očca~~ kralja med moljenjem, saj se je res spraševal, če bi kralj lahko zaradi tega pristal tudi v nebesih, česar pa ni želel saj pravici ne bi bilo zadoščeno, kar lahko nakazuje na njegovo brihtnost, da je na to sploh pomislil, kot tudi na ~~pravico~~ ^{pravico}, ki ga obravnava v naslednjem odstavku.

1a

lipu) ** Na kratko - obema se je zgodila krivica, ~~katero~~^{ku} sta ~~na pošteno način želela~~ popraviti

3. šolska naloga

Ime in priimek: MITJA JEVERKAR
Razred: 1. a

Ne pozabi na uvod, ustrezno členjenost besedila, sintezni zaključek in pravopis.
Oddaj čitljiv in urejen izdelek (napake samo prečrtaj)!

Izberi enega izmed ponujenih naslovov.

BIBLIJSKE IN TRAGIČNE OSEBE

Smiselno izberi dve književni osebi – eno tragično iz tragedije po svoji izbiri in eno biblijsko iz biblijske zgodbe po svoji izbiri. Primerjaj ju tako, da boš na koncu pokazal, ali se več o tem, kako biti dober človek, naučiš od biblijske ali tragične osebe.
Bodi konkreten in ponazarjaj s primeri iz pripovedi, vendar ne zaidi v obnavljanje zgodb.

VLOGA IN POMEN STRANSKIH OSEB

Iz književnosti prvega letnika smiselno izberi dve stranski osebi, ki sta po tvojem mnenju najbolj zaznamovali razvoj zgodbe. Primerjaj ju tako, da boš pokazal, zaradi česa in kako so vplivale na razvoj zgodbe.
Bodi konkreten in ponazarjaj s primeri iz pripovedi, vendar ne zaidi v obnavljanje zgodb.

OJDIPOV IN HAMLETOV ZNAČAJ

Naslovna lika primerjaj tako, da boš izpostavil njune značajske lastnosti ter posledice le-teh na junakov odnos do ljudi okoli sebe.
Bodi konkreten in ponazarjaj s primeri iz pripovedi, vendar ne zaidi v obnavljanje zgodb.

primerjanje; učinkovita sinteza —	poznavanje del v kontekstu z dano temo	zgradba; jezik; slog x
4	4/5	3/4
	nerfoma kontekst	4

Število besed: 350-400 besed; 40 minut

Oblikovanje ocene:

Predpogoj: esejska zgradba (uvod, jedro, zaključek).

Prva rubrika je nosilna, preostali oblikujeta oceno v primeru medocene (npr. 3/4) ali če sta ocenjeni zelo nizko celotno oceno znižata, dvigniti je ne moreta.